

Experiències de protecció vegetal amb extractes vegetals

Josep Allué Creus i Mercè Llugany Ollé

Unitat de Fisiologia Vegetal, Facultat de Biociències, Universitat Autònoma de Barcelona.

Les plantes disposen de mecanismes químics de protecció que han permès la seva supervivència.

Existeixen diferents microorganismes que ataquen a la vinya, sent els fongs els més habituals.

Els fong poden atacar totes les parts de la vinya (fusta, fulles, fruits).

La major part de les estratègies utilitzades per controlar les infeccions fúngiques s'han basat en l'aplicació de fungicides químics. Aquestes estratègies han esdevingut menys efectives i més restringides a causa de l'aparició d'inòculs de fongs amb elevada resistència i pels efectes ambientals negatius que deriven de l'ús repetitiu d'aquests productes.

El interès per tenir fungicides eficaços però amb menys riscos ambientals ha portat a fer assajos amb productes naturals vegetals que, a més a més, puguin ser considerats ecològics.

La estratègia dels mecanismes dels productes naturals es pot donar a varis nivells: protecció mecànica de l'atac, activitat antifúngica directe, trencament de la resistència fúngica als antifúngics i increment dels mecanismes de defensa de la planta

Entre les diferents plantes i productes vegetals que s'han provat destaquen les plantes amb Silici i els olis essencials. Per aquest motiu, la unitat de Fisiologia Vegetal de la UAB i l'INCAVI han dut a terme experiències utilitzant extractes vegetals rics en silici (cua de cavall i ortiga), per avaluar la seva eficiència davant *Botrytis* com a mètode alternatiu de control de malalties fúngiques. S'han proposat dos mecanismes pels quals el Si pot incrementar la resistència davant les malalties: barrera física impeding la penetració dels fongs i el desencadenant de la resposta defensiva de la planta.

Els resultats obtinguts fins ara mostren que el tractament amb Cua de cavall té una acció de protecció front l'atac de un 23,6% (Townsend&Heuberger) front al 73,2% de Switch (fungicida químic).

Agraïments: a Benet Gunsé i Soledad Martos (Unitat de Fisiologia Vegetal, Facultat de Biociències, UAB), Lluís Giralt, Carme Domingo i Enric Bartra (INCAVI) i a l'ADV Sant Martí pel seu ajut en el present treball.